

være god Forstand i at gøre denne Lov anvendelig paa Lønforhold af denne Art. Hvis man mener, at de Lønninger, som paa forskellige Omraader bydes, ikke ere tilstrækkelige, er der den Vej at gaa, at forhøje det Beløb, der stilles til vedkommende Administrations Raadighed for dermed at lønne sine Arbejdere.

I øvrigt har der ikke været nogen Meningsforskel om, at dette midlertidige Lønningstillæg selvfølgelig for det kommende Finansaar maa ydes, ligesom Tilfældet nu har været i 3 Aar. Det er en Udvej, som efter Omstændighederne maa benyttes, indtil man kan faa gennemført en fuldstændig Revision af Lønbestemmelserne. Men det maa ikke ventes, at man ved en saadan midlertidig Foranstaltning skulde kunde undgaa mindre Uovensstemmelser saa paa det ene og saa paa det andet Punkt.

Lyngsie: Den højtærede Minister henviser til, at man, hvis man vil have de fast ansatte Lønninger forbedrede, bør lade det ske ved at stille Ændringsforslag til vedkommende Ministers Budget paa Finansloven; men dertil vil jeg sige, at det er i mange Tilfælde ret vanskeligt at følge denne Henvisning. Naar jeg f. Eks. tænker paa Trafikministerens Budget, maatte man jo vide, i hvor stort et Omfang Ministeren i det paagældende Finansaar agtede at lade udføre Arbejder og beskæftige Folk. Men det ved man ikke og kan man ikke vide. Derfor kan man heller ikke godt gøre Beregninger eller stille Forslag om en Sum, der svarer til den Lønningsforhøjelse, man maatte anse for retfærdig. Det er ikke saa let gørligt, og det ved den højtærede Finansminister meget godt. Jeg synes derfor, at Ministeren maatte være enig med mig deri, at have de fast ansatte Arbejdere i en Aarrække trængt til Lønningsforbedring og have faaet den, maa de Arbejdere endnu mere trænge, som arbejde for den samme Løn, men ikke have Arbejde hos Staten hele Aaret. Jeg synes, at man med lidt god Villie maatte kunne finde en Form, under hvilken man kunde hjælpe i hvert Tilfælde en Del af dem. Det er ikke heldigt, om Statens Arbejdere skulde ledes ind paa den Tanke, at der ikke er andet for dem at gøre, naar de ville have en Lønningsforbedring, end at nægte at arbejde for den Løn, der hidtil er budt dem. Den Løn, der bydes Snekasterne, er indrettet efter en Lønningssats, som er en Snes Aar gammel for en Del Pladsers Vedkommende.

Enhver vil erkende, at det er en forældet Betaling, naar der i København eller Københavns Omegn bydes en Mand 25 Øre i Timen for at kaste Sne, medens de privat lønnede faa 35 Øre i Timen. Dette medførte ogsaa i Fjor en Standsning, som kostede Statsbanerne Masser af Penge. Denne Lønningssats er saa forældet, at der vistnok bør røres ved den, og det synes mig heller ikke helt ugørligt selv kun paa Basis af nærværende Lovforslag. Der er jo intet til Hinder for her at medtage ogsaa de Arbejdere, som have arbejdet fast paa en eller anden Plads under Staten. Man maatte saa blot forandre Udtrykkene i Loven, saaledes at der f. Eks. i Stedet for „fast ansatte“ kom til at staa „fast beskæftigede“. Jeg kan ikke se, at det kan foraarsage større Forvikling, end at man godt kunde komme ud deraf. Jeg antager, at den højtærede Finansminister vil erkende, at der hverken finansielt eller principielt vil være noget alvorligt til Hindring for at foretage en saadan Ændring. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister at overveje Sagen paa ny, og jeg maa forbeholde mig muligvis senere at stille et Ændringsforslag i denne Retning.

Finansministeren (C. Hage): Det ærede Medlem har ganske Uret i sin Betragtning. Den Udvej, jeg har anvist ham, er den rigtige, og det er den, jeg selv agter at følge. Det ærede Medlem mener, at der bl. a. under Statsbanerne findes en Del ikke fast ansatte Arbejdere, hvis Lønninger han anser for utilstrækkelige. Nu vel, netop ud fra den Betragtning, som jeg har gjort gældende, har jeg ladet disse Arbejders Lønningsforhold gennemgaa, efter at den ny Jernbanelønningslov er bleven gennemført, og Resultatet deraf er, at jeg til Finanslovens 3die Behandling fremsætter Forslag om at stille en Sum til Administrationens Raadighed til Forhøjelse af disse ikke faste Arbejders Lønning. Denne samme Fremgangsmaade maa inden for hvert Ministerium, inden for hver Etat for sig, være at følge med Hensyn til de ikke fast ansatte Arbejdere.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Lyngsie: Jeg vil takke den højtærede Minister for denne Oplysning og for de foretagne Skridt. Derved vil i ethvert Tilfælde en Del af de Arbejdere, her er